

[Ole Espersen]

dag, hører under undersøgelsesrettens kompetence eller ikke, og om statsministeren vil medvirke til, at det bliver præciseret, at det hører under kommissoriet, eller, hvis det ikke gør det, at der så bliver tale om en ændring af kommissoriet, således at sagen kan blive behandlet på det sted, hvor statsministeren finder at den hører hjemme.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg sige til hr. Torben Lund, at jeg hverken kan eller bør kunne redegøre her i salen for, hvilke undersøgelser statsadvokaten i sagens anledning har foretaget, hvem han har henvendt sig til, hvem han har afhørt, om han har været i forbindelse med Justitsministeriet eller rigsadvokaten, osv. osv. osv. Det ville være helt uhørt, hvis jeg her i salen skulle gøre regnskab for, på hvilken måde statsadvokaten har løst den opgave, som blev ham stillet, og i forhold til hvilken samtlige retsplejelovens regler for hans virksomhed er gældende.

Hvad angår kommissoriet for undersøgelsen, skal jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke på den givne foranledning agter at blande mig i, hvorledes det fortolkes. Det synes jeg man ganske må overlade til den pågældende højesteretsdommer, som forestår undersøgelsesrettens arbejde.

Torben Lund (S):

Statsministerens afvisning overrasker mig lidt, for det, jeg bad om, var overhovedet ikke, at statsministeren skulle afgøre, hvad statsadvokaten burde have gjort. Det, jeg spurgte om, var, hvorvidt statsadvokaten ved at rette henvendelse til Justitsministeriet kunne have fået at vide, hvilken dag man traf beslutning om at lovliggøre administrationen af familiesammenføringerne.

Det andet, jeg spørger om, er, om statsministeren ikke finder, det er uheldigt, at man retter henvendelse til statsadvokaten om sigtelses-spørgsmålet med henvisning til forældelsesproblematikken præcis den dag, hvor sagen bliver forældet. Det mener jeg statsministeren i hvert fald burde kunne have en holdning til som statsminister, som den, der har underskrevet anmodningen til statsadvokaten.

Endelig til sidst vil jeg gerne spørge, om departementschefen ville være blevet suspenderet den pågældende dag, hvis sigtelsen ikke var blevet rejst.

Risgaard Knudsen (S):

Det forekommer mig, at statsministerens bemærkninger har ført til, at det nu må være nærliggende, at man med baggrund i forretningsordens § 20, stk. 7, første punktum, spørger justitsministeren, om ikke landets justitsminister nu finder anledning til at knytte kommentarer til de af hr. Torben Lund stillede spørgsmål.

Statsministeren (Poul Schlüter):

De supplerende spørgsmål, hr. Torben Lund nu rejser, og som jo går på læsten: Hvis, såfremt og ifald, hvad ville der så være sket?, ville det være helt urigtigt af mig at gå ind på. Resten af denne undersøgelse må foregå i undersøgelsesretten; det er det eneste, som er forsvarligt og korrekt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er ikke mulighed for at stille flere spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 287

2) Til *justitsministeren* af:

Klaus Hækkerup (S):

»Hvad kan ministeren oplyse om planerne for anskaffelse af nyt radioudstyr til politiet?«

Skriftlig begrundelse

Den 28. marts 1990 udtalte justitsminister Hans Engell til Frederiksborg Amts Avis:

»Jeg er helt enig i, at radiosystemet trænger til udskiftning, og at problemet bliver stadig mere aktuelt. Men det, vi taler om, er et projekt til 300-400 mio. kr. Der er ingen mulighed for at skaffe de penge over finansloven i år, men på baggrund af det tekniske oplæg fra Rigspolitichefens Radiosektion har jeg drøftet sagen med finansministeren, så i alt fald dele af projektet kommer på finansloven for 1991.«

Klaus Hækkerup (S):

Der er ingen tvivl om, at politiets radioudstyr i dag er kraftigt forældet. Enhver, der ønsker at aflytte politiets korrespondance over radionettet, kan ved meget beskedne investeringer erhverve radioer, aflytningsudstyr, hvorigennem aflytning kan foretages. Og det er da også klart,